

Nagykőrösi Szobabelső

Ez a szobabelső. A nagykőrösi ház szobája. Nagyon szép kristályváza volt, kétrészes. Sokáig megvolt még nekem is, de eltörött. Erre voltak az ablakok, ez az előszobába vezetett, még lift is volt. Az előszobában volt lift, ezen hordták az ételt. A konyha lent volt az alagsorban. A nagykőrösi ház egy csoda volt az én gyerekkoromban. Elég nagy ház volt, két részre volt osztva, az előlő szintet laktuk mi, a hátsó szintet pedig a nagymama és Pali nagybátyám. Ott, a mi részünkben volt egy hálószoza, egy gyerekszoza, egy szalonféle, és volt egy nagy ebédlő, amit sose használtunk, mert nagyon sötét volt. Alul voltak a mellékhelyiségek, nagy spejz, egy nagy konyha, meg volt ott valamilyen cselédszobaféle is. A háttérben látszik egy lépcső, az vezetett föl a fürdőszobához. Az akkori viszonyokhoz képest modern bútoraink voltak, az ablakok nagyon szépek voltak, a házat beborította a vadszőlő vagy nemes szőlő, nem tudom. Arra emlékszem, hogy az ablakon ki lehetett

nyúlni, és azt a szőlőt meg lehetett enni. Volt egy kis virágoskert, benne egy pici kis medencével, ami halaknak volt. Hatalmas nagy fák, azon gerlicék voltak, és nagy akácfák voltak, és azok alatt reggelizgettünk. Körben meg az udvar aszfaltozva volt, körbe lehetett a házat biciklizni. Az is egy kedvelt szórakozásom volt. És volt egy raktárépület-féle, ahol a gyümölcscsomagoló asszonyok dolgoztak, meg egy nagy pince, ahol a hordók álltak. Ott elég mozgalmas volt az élet. A ház Nagykőrös közepén volt, nagyon jó helyen, nagyon nagy terület volt. Egészen 1941-ig voltunk mi ott, amikor teljesen tönkrement a részvénytársaság, amit édesapám bonyolított, egy konkurenciaharc révén. Akkor költöztünk föl végleg Budapestre.